

МАЛКИ ПРИКАЗКИ

Песен и песен

Била лятна вечер. Воденицата весело тракала. Под нейната стряха млеварите, загледани в звездите, слушали с упоение песента на кречеталото. От близката липа славеи кършел небесен глас, сякаш възпявал цялия свят.

Но млеварите не чували славея. Те слушали веселия глъч на воденичното кречетало.

— Млъкни ти, глупешко кречетало, — ядосал се най-после огорчен славеят. — Млъкни за да могат хората да чуят моята песен!

— Много ли се интересуват, мислиш, те от твоята песен? — отвърнало самоуверено кречеталото. — Твоята песен е за ситите и охолните, а тия млевари са гладни — дошли са жито да мелят. . . И моята песен им харесва стократно повече от твоята.

Чудният котарак

Един котарак обиколил мазето и тавана, уловил си две-три мишки, похапнал си здраво и легнал до печката да си почине.

В това време едно мишле, лекомислено и доверчиво, излязло от дупката, за да се поразходи на свобода из стаята и хоп — право пред устата на звяра.

— Сбогом, майчице! — изпищяло мишлето и се заковало от страх на мястото си.